

Nevihte in povodnji.

grovita povodenj na Ogrskem. — Povodenj v Gradcu. — Nevihte, toča, strela povesod.

Dež . . . še vedno dežuje . . . enkrat po-
groma iz sivega oblaka, potem zopet kakor da
iz skafov vlivalo, v blisku in gromenju . . .
da se za pol ure solnce pokaže, potem peče
črpno na zemljo, dokler zopet ne pride dež.
čupano ljudstvo je danes že prepričanja, da
zopet zopet slaba letina. Rano sadje vzela je
na ali mráz. Tudi vinogradi so pod poznim
mogo hudo trpeli. Zdaj pa smo ob koncu ju-
meseca, torej v „pasjih dnevih“, in name-
no vročine dežuje, dežuje . . . Vbogi kmet!
je skoraj popolnoma uničeno in vse drugo
ne raste tako, kakor je bilo pričakovati.
dežuje in dežuje . . .

Od vseh strani nam prihajajo poročila o
hudi, ki jo povzročajo dež, povodenj, vihar,
strela in toča. Tako je napravila toča zlasti v
Urbanu pri Ptuj mnogo škode. Vsled ved-
nega deževja je v Halozah mnogo zemlje od-
šlo in s tem ogromno škode napravilo. Ven-
ode zdaj pa smo bili na Spodnjem Štajerskem doslej
več po-
la Bogn pred hujšo točo obvarovani.

Grozne ujme so imeli v Galiciji in Bako-
ni. Vsled povodnji se je moralo na raznih
gah železniški promet vstaviti. Reki Bystrica
in Dnjestr preplavili ste sledeče vasi popolnoma:
Galic, Jezupol, Wolczyniec, Rizniov, Dolha,
Petrylov in Uhorniki. Tam je vse uni-
čeno. Promet na deželnih cestah je vstavljen.
Zemlje mrve je uničena. Več mostov je voda od-
rgala. Vsa polja in travniki stojijo pod vodo.
dežuje še vedno!

Na Ogrskem divjala je nevihta zlasti v ko-
zmagala Maros-Torda. V vasi Fedő-Szakal je padla
seveda grozovita toča, da je ubila 90 oseb.
velikane toča prišel je grozni vihar, vsled katerega
stopil kopa točno zrne skupaj zmrznilo, tako da so pa-
neodvisni v vasi kosi leda, ki so tehtali do 10 kil.
šlo se je celo 5 kosov leda, ki so tehtali
ke vojnjak po en cent. Na reki Theiss in povesod dru-
je Franci se je ves promet vstavil. V Marosujvar je
je tri dni voda v rudnike soli in napravila nezmer-
ljube škodo. Pri vasi Muzsdaj je voda železniški
l starega trikrat predrla in vse mostove odnesla.
presneti Tisza-Ujlak je pod vodo in so kmetje vse
nje premoženje izgubili.

Grozne nevihte, pri katerih so se tudi ob-
z arabsko-ki odrgali in je nastala vsled tega strašna
no noče povodenj, so doživeli tudi v Gradcu in oko-
a-Saiddiyi. Zlasti vzhodna okolica mesta je bila ob-
njenih in prizadeta. Mnogo hiš v Mariatrostu, Krois-
Arabi in Stiftingtalu, Autalu in v Raabi je bilo v
napadarnosti, da se poderejo. V Raabi so zamogli
laško vodo komaj nogo življenje rešiti. Potoki so
arabli in postali divje reke, ki so nosile cela
zopet gospodarska poslopja in mostove na svojih va-
rancoskemih. V mestu Gradcu samem se je deloma po-
ji podobila t. zv. „Reiterkaserne“, istotako vrtni
cyju obkroži klostra uršulink. V Naglergasse sta dva
obtoženika v svojem stanovanju v toni-
teško jedi. Mnogim osebam so gasilci in vojaki v lastni
varnosti življenje rešili. Škoda je neprecen-
va in prizadeti vbogi ljudje nahajajo se v ve-
ti bedi. Začela se je tudi takoj pomožna ak-
ja. Cesar je za nesrečneže iz lastnih sred-
20.000 kron podaril.

In ednaka poročila prihajajo od vseh strani.
es, leto 1913 je nesrečno leto!

Dopisi.

Rogoza. (Naš „Šani.“) Koliko let že
ridno in redno prihajaš vsak teden v našo lično
as in sicer v izdatnih številih. Ti ljubi naš
Štajerc“; a nikoli se še nisi zbrigaš zanj, za
našega vrliga, obče spoštovanega in lušnega
Šaneja“ po domače ali drugače Johana
Vorschak. Ali imaš res toliko posla in dela s
vojim krtačenjem odot okoli, da še nisi utegnil

Nemarne ljudi

reseneči vedno kakšni slučaj, na katerega niso
bili pripravljeni in ki jih spravi v zadrego.
Lasti neprijetno je to, ako se grè za nakratno
bolenje, za influenco, nahod, kašelj, težka
na, pomanjkanje sape in bodenje v ramah.

našega ljubljene Šaneja malo poštrigati? Eh
no, si pač preveč utrujen, ti vbogi „Štajerc“ ti!
Pa ne, da bi zdaj v svoji naglici po ojstri
„krocürstni“ segel, le pomalem — vate vzemi,
prav mehke in gladke vate, pa ga počohaj malo
okoli nosa in za ušesi! — Torej naš lušni „Šani“
je kaj plemenita duša! Pri vseh bratovščinah
je „Mitglied“, pa če pride berač ali siromak
bogame prositi, ga nažene. Ej ti kristjanska
ljubezen! Če greš mimo njegove hiše, pa le
malo polukaš na njegov oreh, se spusti v tebe,
kakor sršen v pobalina, ki mu je šel gnezdo
razdirat. Na cesti, na travniku, sredi vasi ali
kjerkoli češ, se te loti in te obere, da je strah.
Najljubše pa mu je, če zamore koga pri gerihu
stisniti. Procesiranje mu je ljubše, kakor vse
druge kristjanske čednosti. Samo da ima naš Ro-
goški „Šani“ proketo smolo s svojimi pravdami.
Zadrgniti je že marsikogar hotel, pa mu je
vsikdar spodletelo in moral je prav žofne un-
koštunge plačati. Pa misliš, da naš fletni g.
„Šani“ miruje? Kaj še, če vsaj enkrat ni teden
dni na gerihu ali vsaj pri advokatu, boleha in
medlo mu je pri zlatem srcu njegovem. Glej,
ravnokar se je lotil ubogé kočarice, katere krava
je dvakrat vgriznila v njegovo travo (pa ni
njegova ampak občinska) in jo je spravil v
tožbo, se šopiraje: „Tota trava ji bo vzela ži-
vino, podrezani hmelj pa kajšo in grunt.“ Glejte
ga — pravega kristjana! — Nek fantalin —
ali Bog si ga vè k d o ! ! — mu je zadnjič par
hmeljskih rastlin podrezal. Alo! temu mora biti
kriv mladi brat gori omenjene kočarice! Gmajno
če celo, od župana do pastirčeka doli, popolnoma
pohrustati, da bo vsaj enkrat on sam gospodar
pa milijonar na Rogozi. Pa veš, dragi nam
„Šani“, tebi nič meninič se mi Rogožani ne damo
kar nakrat pogoltniti, se bomo proketo branili,
in kaj potem, če bo naša bramba in tvoj proces
pohrustalo tebe, tvojo kajšo s hmeljem in s
tvojim pastirjem vred? Torej „Štajerc“ ljubi,
za danes dovolj. Sedaj je namreč šele začetek
naših poročil — odslej jih dobivaš vsaki pot
katero, in gradiš do dosti, da se boš sčasoma
našega lušnega, dičnega „Šani“-ja fein do sitega
nasrkal. Te pa srečno za tokrat!

Rogoški kočarji.

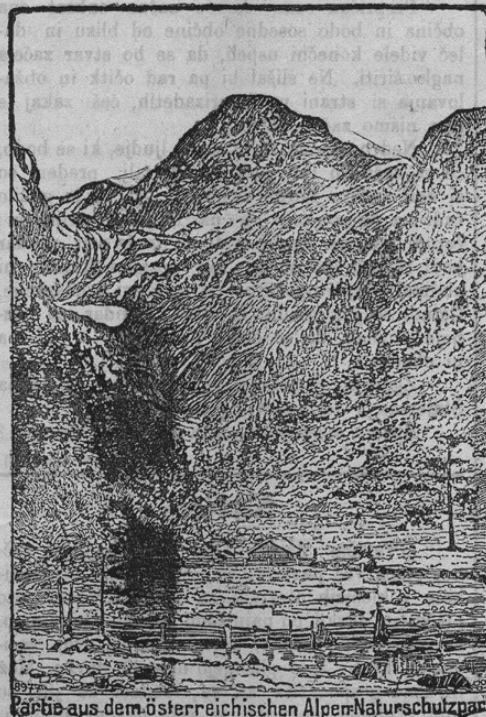
Polenšak. Dragi „Štajerc“, opetovano smo
ti že poročali o našem dobrem župniku Poplat-

niku in o stavbi novega farofa, ki je tako velik
kakor Puntigamska pivarna; lahko vsi štirje
može s svojimi familijami v njem stanujejo, ki
so stavbo podpisali. Ker pa mi farani ne privo-
limo v to ogromno nepotrebno plačilo, tedaj
nas župnik napada na najgrši način iz prižnice;
pravi da smo lakomneži, požrešneži itd., da raje
zajemo in pijemo, kakor bi njemu to fabriko
postavili, da zastran družega ne gremo k maši,
kakor da idemo tja v gostilno jest in pit, da
ne znamo koliko nam je treba, da tako dolgo
jemo, da nori postanemo zraven . . . Toraj g.
Poplatnik, mi tebi svetujemo, da take psovke
porabiš pri svojih svinjah v štali, ker mi fa-
rani, ki celi dan vročino pri delu prenašamo, si
tega ne pustimo dopasti! Obenem te vprašamo:
koga čistiš ti? poprej smo imeli žegnanje device
Marije, zdaj imamo pa igre! Ti praviš, da se
pri „igri“ največ smrtnega greha stori. Toraj te
spet vprašamo: kdo je kriv? Ti daš satanu
priliko, da ga častijo, Marijino čast pa zane-
marjaš; po krčmah igrajo in plešejo, ker ti
žegnanje odstraniš; zato bo ti Marija plačilo
izprosila, ker ti po tistem hodiš, ka so nas
poprej dobri duhovniki učili. Toraj smo rado-
vedni, kaj poreče višja duhovna oblast k temu.
Ako ne odstrani tega človeka in nam ne pomaga,
tedaj bomo si pomagali sami! Farani.

Sv. Barbara v Halozah. Cenjeni „Štajerc“!
Zopet nekaj novega od fajmoštra Vogrina. Vse
pride po časi na dan, tudi Vogrinova pobožnost
glede spovedi in krsta. Spoved, posebno adventna,
pr. 1. bila je po novi modi po Vogrinovem mnenju
vpeljana in sicer, da vsaki, brez razločka stanu,
naj bi plačal nekaj kronic za cerkev (sicer za
farovski nikdar sit žep); dotični, ki mu je ob-
ljubil, da mu kaj daruje, opustila se mu je po-
kora. To pač presega že vse meje! Sploh se
pošteno mislečo ljudstvo nad tem počenjanjem
zgraža; torej kdo je kriv, da vera peša? —
Duhovniki sami! Ako se bode tako naprej tro-
bilo, izgubili boste ves vpliv še celo nad svo-
jimi pristaši. Še nekaj: pred kratkim prišla je
neka dekla v to faro, porodila je nezakonskega
otroka, seveda „Marijina hčerka“, in fajmošter
Vogrin ni hotel otroka krstiti, češ, naj se mu
prinese domovinska pravica. Otrok ostal je po-
tem 14 dni brez krsta, in botro je še povrh
temu grdo nahrulil, da mora dotična mati otro-

Krasota planin.

Posebno društvo avstrijskih prijateljev
nature boče varovati rastline in živali pred
brezobzirnim izkoriščanjem zemlje ter in-
dustrializiranjem. To društvo ustanovlja „na-
turne varstvene parke“, to je: ono nakupi
velike pokrajine ter jih varuje pred zgoraj
omenjenimi sovražniki proste nature. Naša
slika kaže enega teh „parkov“ Steinriesen-
tal s pogledom na visokega Hochgollinga.
Ta park nahaja se pri Schladmingu.

Partie aus dem österreichischen Alpen-Naturschutzpark Steinriesental mit dem Hochgolling.

Ali si že

„Štajerca“
naročil? Ako ne, stori to
tako!

Za take slučaje imajo previdni ljudje Fellerjev
raztopivši, olajševalni zeliščni esenc-fluid z zn.
„Elzafluid“ pripravljen. 12 steklenic tega pri-
znanega domačega sredstva sredstva razpošilja
za 5 kron franko apotekar E. V. Feller, Stubica
Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko). Obenem se zamore

naročiti Fellerjeve odvajalne rabarbara-kroglice
z zn. „Elza-kroglice“ 6 škatljic za samo 4
kron, da se jih ima pri zapiranju, boleti v že-
lodu, počasnosti črevesja, pomanjkaaju apetita,
bluvanju itd. doma. Ma — — — — —

kova priti k njemu na neki nauk. In kaj se je zgodilo? Pri nauku „Marijine družbenice“ je fajmošter zahteval 5 kron, češ potem te ne bom zbrisal iz „Marijine družbe.“ Prav lepe razmere, kaj ne? Zadnjič se je togotil na prižnici, da ne dobi delavcev; kdo pa mu je kriv? Sicer mu ne bojo ljudje menda šli kot rabot delat, kajti tisti časi so minuli! Plačati je treba pošteno, pa se dobi dovolj delavcev. Fajmošter menda misli, da je polbog od Haloz in da lahko komandira z ljudmi, kakor se mu poljubi; pa to ne gre dandanes; k večjemu gospodu Habičaku lahko zapoveduje, saj že itak lepi Liziki roke poljubuje; ima pač strašen respekt pred takšno dekle. — Klerikalci se grozno jezijo, da so se Slatinske volitve razveljavile. Popolnoma prav za takšne, ki sleparijo pri volitvi. Sicer se omeni, je ljudstvo popolnoma zadovoljno z zdajnjim g. predstojnikom in gledali bomo, da ga zopet potrdimo; naj bo trn v peti klerikalcem!

Na svidenje!

Ktera občina bo prva na Spodnjem Štajerskem.

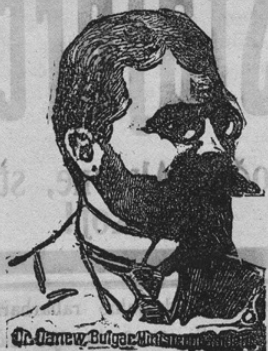
Piše tajnik Holz.

Zadnja številka „Gospodarskega Glasnika“ nam je prinesla poročilo o vrlo poučnem potovanju v Voderlainsach na Zgornjem Štajerskem iz peresa agrarnega inženirja gospoda Jos. Zidanška; govoril je iz srca vsem, ki znajo ceniti vrednost zložitve zemljišč. Začeli so torej na Zgornjem Štajerskem, kjer gotovo ni niti enega slučaja, ki bi tako kričal po rešitvi, nego jih kriči cela množica na Spodnjem Štajerskem. Poročilo je pisano gotovo tudi od gospoda Zidanška s srčno željo, da bi se z zlaganjem zemljišč vendar enkrat že začelo tudi na Spodnjem Štajerskem; celo pokrajine imenuje, kjer se ta potreba občutno kaže.

Sicer se najdejo povsod posamezni ljudje, ki to stvar smatrajo potrebnim, toda k izvršitvi se spravljajo tako, da končno iz cele zadeve ni nič. Nekteri pravi, moja zemlja je boljša nego sosedova; pri tem pa ne pomisli, da se tudi na to vsaj tako temeljito misli tudi pri zlaganju in da se iz te strani še pri nobenem zlaganju nikomur ni zgodila nobena krivica. Drugi ljudje spet pravijo, da so jim radi tega ljubši raztreseni kosi, ker toča, če pride, ne poklesti vsega ob enem. Rečico, da je na tem tudi nekaj resnice! Pa tam „korist“ je nevhvaležna špekulacija. Prvič se ne seje radi tega na tej ali oni njivi, da bi klestila toča po sadežih; drugič pa toča izbira v najredkejših slučajih samo gotove parcele v dotični občini, ampak navadno udari tako široko, da ima cela občina več ko preveč. Spet tretji pravijo, jaz bi že bil za to, pa sosed noče; da je pa to le izgovor, je dokaz temu slučaj iz praktičnega življenja, da dotičnik s sosedom o tem še sploh govoril ni. Najdejo

Dr. Danev.

Glavni krivec današnje bulgarske nesreče, ki je vrgla Bulgarijo raz viška slave v prepad obupanja, je odstopljeni ministerski predsednik dr. Danev, katerega sliko danes prinašamo. V svoji zaslepljenosti je dr. Danev veroval velikim panslavičnim frazam, ki se mu jih je iz Petersburga šepetalo. Zanašal se je popolnoma na Rusijo, delal je »slovansko«, namesto bulgarske po-

litike. In zdaj je Rusija takoj zapustila Bulgarijo, ki je od vseh strani od sovražnikov obkrožena in premagana. Dr. Danev je odstopil in na njegovo mesto je prišel mož, ki ne veruje ruskim obljubam. Ali vprašanje je, če bode ta novi mož zamogel popraviti, kar je pokvaril in zakrivil nezmožni panslavičisti sanjač Danev.

se nadalje ljudje, ki pravijo, da to pri nas ne gre; — zakaj ne — za to pa zmigajo z ramami. To so ugovori, kateri se porajajo v glavicah naših kmetov. Mislim, da bi se kak drug ugovor dal težko najti zoper to, za naše kmete prevažno stvar.

Glavni vzrok pa, da se v tej zadevi na Spodnjem Štajerskem ni storilo še nič, pa je, da ljudje o pomenu zlaganji zemljišč še vedno niso dovolj poučeni. Znan jim niso niti tozadnja postavna določila, niti izvrševanje zlaganja, niti koristi, ki so zvezane z zloženimi zemljišči; da so vsi naši gospodarji o vsem tem poučeni, bi ta prekornostna stvar gotovo ne dala tako dolgo čakati nase.

Pa vzroki so še globokejši! Pretežna večina gospodarjev naših se ne briga, v koliko odgovarjajo podatki v posestnem listu in občinski mapi resnici. Za celega svojega šesttedenskega raziskovanja glede pridelovalnih razmer na Spodnjem Štajerskem sem naletel samo na dva posestnika, ki imata doma razen posestne pole tudi načrt svojega gospodarstva, ki poznata natančno število in velikost svojih parcel. Ljudem se dozdeva to nekako nepotrebno; pa ravno v tej navidezni malenkosti tiči glavni vzrok, da napreduje komasacija zemljič na Spodnjem Štajerskem tako počasi. To je brezbržnost, ki se najde edino le pri naših kmetih. Vsak drug obrtnik ali strokovnjak ima natanko v evidenci svoje imetje, kmet pa svojega glavnega premoženja — zemljišč ne. V enem slučaju se plačuje n. p. že od leta 1860 še davek za parcelo, ki je sicer zapisana in zarisana kot njiva, v resnici pa je od leta 1860 že zazidana. To je mogoče le tam, kjer se dela po starem kopitu. Tudi jaz nisem poseben prijatelj vsake novotarje, — v navedenem slučaju pa bi bilo že dobro pomesti z dosedanjim načinom. Pri tolikih parcelah že končno ni tako čudo, če se kaj takega tako dolgo prezre. Skoro v vsaki občini, kjer sem imel posla, sem našel pri tem ali onem posestniku kako nesoglasje med posestno polo, mapo in resnico. Omeniti pa moram, da sem imel posla samo v 19 občinah in še v teh k večjemu samo pri njihav treh posestnikih. Koliko je še lahko nesporazumljenja in krivice v ostalem. Vsa ta nesoglasja pa se spravijo iz sveta in sicer mirnim potom in brez tožb ob priliki zlaganji zemljišč.

Prepričan sem, da če začne enkrat ena občina in bodo sosedne občine od blizu in daleč videle končni uspeh, da se bo stvar začela naglo širiti. Ne slišai bi pa rad očitk in obžalovanja si strani naših prizadetih, češ zakaj s tem nismo začeli že prej.

Nedvomno se bodo našli ljudje, ki se bodo, če se začne o tem govoriti, upirali, preden so si dali zadevo mirno založiti. To se je godilo tudi na Moravskem in na Nižje Avstrijskem; četudi postava jemlje tudi na to že ozir, vendar budi rečeno, da noben teh nezadovoljnežev ni obdržal svojih ugovorov po izvršitvi komasacije. Četudi so jih prisilili k temu, vendar so pozneje priznali, da so delali le zgago, — ki pa ni obveljala.

Zgornja Štajerska je začela — Spodnja Štajerska v tej zadevi nesme zaostati.

Katera spodnještajerska občina bo na čelu?

(„Gosp. Glasnik.“)

Novice.

„Pravični“ davki. Kdor večje podjetje začne, plača več davkov; to je pravično. — Menihom v kloštrih ni treba za delo skrbeti; zato plačujejo davke po najnižjem merilu. Oni imajo, ker posedujejo kloštri mnogo zemlje, svoj zasigurnjen kruh; zato plačujejo najnižje davke. Mož in žena gospodarita za se; obdači se jih po njih skupnem dohodku na višji davčni stopinji. Debeli menihi gospodarijo za svoj klošter; zato plačujejo najmanjše davke. Oni nimajo skrbeti za lastne otroke; zato . . . Oni ne pošiljajo svojih otrok v šolo; že zaradi šolnine je torej „pravično“, da se jim najnižji davek odmeri. Oni ne služijo vojaščino; zato . . . Vse drugače je z družino! Mož išče zaslužek, žena išče zaslužek, ona vzgajata svoje otroke za državo in cesarja, stradata in trpita. In zato plačujeta več skupnega davka, nego bi vsak za se plačeval. Ali ni to prokleto „pravično“?

Črne koze. V Vukovarju na Donavi pojara po la se je grozna bolezen črnih koz. Konstatirane zamele se je 8 slučajev. Oblast je izdala najstrožje odredbe, da odpravi to grozovito bolenje.

Kaznovani sleparji z vinom. Zaradi porajanja vina bili so na Ogrskem obsojeni viniki na kršča trgovci Dobmovič na Reki na 30.000 kron, Janovič na 1000 kron in Osterreicher na 20.000 kron globe. Prav jim je! Vino je vsak dan naravnost varjaljari vinočrči.

Prerokovanje vremena iz oblakov je stvar. Kmetosko ljudstvo, ki živi mnogo v prosti naravi ima itak veliko izkušnjo. Kakor posnemamo nekemu članku dra. E. Mylius v listu „Über Land und Meer“ se kaže sprememba vremena k slabšemu na nebu na štiri različne načine. Ako prihajajo na plavem nebu od jugo-vzhoda dolgi trakovi svitlo-plavih, skoraj belih oblakov („Cirrus“ ali vetrovni oblaki), ki jih premika južno-vzhodni veter, potem pride najkasneje drugi dan zahodni veter, ki prenese zopet drugi dan dež. Nič drugega tudi ne pomeni, ako po enem ali več lepih dnevih od zahoda sem prihaja navzgor izmita stena belih oblakov, med katero je opaziti tudi posamezne kumulus-oblake. Belo kaljenje ovije vedno bolj nebo; spodaj blizu horizonta pa se pojavlja temno siva polagoma bližje prihajajoče in večje nastajajoče oblake. V par urah prihaja potem dež brez hudega vetra, karu sledijo potem sveži vetrovi. Ako prihaja od zahoda proti se vedno vladajočemu vzhodnemu vetru raztreseni „cirrus“-oblake, med njim pa se pojavljajo sivi oblaki na kupih ter flammasti oblaki, prihaja gotovo slabo vreme brez mnogo vetra. Ako se opazi te pojave dopoldne, potem dežuje še isti dan; ako se jih opazi zvečer, potem je slabo vreme pričakovati šele drugi dan. Ako je nebo splošno z belo mejo kaljeno, pri kateri izgubi solnce svojo svetlobo, pričakovati je tudi dež. Belotelo se spreminja polagoma v vedno temnejše oblake, v katerem prihajajo še temnejši posamezni oblaki. Potem pride od zahodnega horizonta sivo oblaki, ki že dežuje nosi, ki pa ni od vetra spremljan. V ujmi, nevihte in viharji bi pravzaprav ne smeli nikogar presenečiti, ker se jih vedno lahko par ur naprej pričakuje. Skoraj vedno prihajajo iz zahoda. Pod daleč razširjenim belim oblakom („Cirrus-Schirm“) pridejo beli oblaki. Sprejajši teh oblakov zapirajo oistro prost pod celo to maso. Pod velikanskimi temnimi durmi mase se vidi pozneje svitilejši kos. To je prihajajoča nevihta. Viharji prihajajo vedno za svežim vetrom, nevihte pa časom brez vetra. Nastajanje nevihte se opazi najprej na visokih, stolpim podobnih oblakih („točini stolpi“), ako se nahajajo ti oblaki na vzhodu, potem pride nevihta gotovo.

Podražanje mila na Angleškem. Angleški tovarne mila so ravnokar naznanile, da zvišajo svoje prodajne cene za okroglo 1/2 penja za funt = K 11 za 100 kg. V opravičenje tega zvišanja so zavrnili to, da so se vse surovine, ki se potrebujejo za izdelavo mila, že dalje časa neprestano podraževale, in to, da so imeli izdelci na svojih cen do sedaj še ni spremeni. Priključno na to se je navedlo, da tvorijo omenjeni pribitek le ulomek zvišanja, ki bi bilo opravičeno pri spodujočih razmerah, in da se ima občinstvo zahvaliti velikemu tehničnemu napredku industrije in pa delu zmožnosti njenih voditeljev, da mu je prihranjeno več zvišanja. Zanimivo je dejstvo, da je kriva na podraževanje mnogih točlob in olja, ki se potrebuje pri izdelovanju mila, proizvajala umetnega masla oziroma margarine. Najboljša rastlinska olja in najčistejša živalska mast je umetno maslo kakor za izdelovanje mila enako pripravljen. Palmovo kakor tudi olje iz kokosovih orehov je zaradi močnejšega povpraševanja tekom zadnjih let podražilo za kakih 100% in tudi druge surovine se enako podražile.

Iz Spodnje-Štajerskega.

„Sloga“ † † †. Na Balkanu leži tisočletni strel mrlčov, — pri nas pa so starikavi prvaki se je zaprašeni cilindri ravnokar spremenili „Sloga“ pet k zadnjemu počitku . . . No, zdaj je pa potegnili. Že davno prominuli slogi sledila je „Sloga“ mega pa deželo, kjer ni mih . . . In svet kroži to so izgovor, solnce vzhaja in zahaja, dež je mokrotnovine, ljudje jedó in pijejo in se smejejo, čeprav „Strel“ „Sloga“ po dolgi, dolgi bolezní umrla. Pravanec v L prav je bila že pri rojstvu bolana. Rodila se je gorela j pod gorko odejo Ploj-Jurtelovih desetakov. Tudi to ni naravno rojstvo; v retorti se ne rodi zgorelo bitja. Zato je tadi edino od vseh strani zapla strela ščeni Ploj zavriskal, ko je „Sloga“ prvič začela pa n kala. Dr. Jurtela je že takrat vzdihnil, ker zavester slučajno pogledal v svojo denarnico. Stari Tatvi Sernec je bil prav suhoparen boter; on mariboru hotel turško razumeti in je od začetka sem kaže ležal gubil ključ svoje kase. Ostali ljudje pa so realno in pri rojstvu „Sloga“ začudeno: „Kaj pa je ta blačah, treba bilo?“ . . . Pa res, bilo je to nezakonstven. dte, ki ni imelo nobenega pravega očeta, ni. Paziti bene matere, ki ni srečalo pri vstopu v življenjski šola nje nobenega prijatelja, ki je moralo takoj ihati. Mrlj poznati, da je nepotrebno in da bi bilo Pod v stokrat boljše, ako bi se ne bilo nihčestnik